

nogle af tingene, der skal forberedes. Der står jo ikke et nyt rådhus klart, den dag man beslutter, at nu skal der være et nyt rådhus. Der er nogle edb-systemer, der skal indarbejdes, og sådan noget.

Er det virkelig finansministerens opfattelse, at kommunerne i 2005 fuldstændig kan undgå at forholde sig til den kendsgerning, at der tegnes nye kommunekort i løbet af ganske kort tid? Vil det ikke være fuldstændig urettidigt omhu bare at sidde med hænderne i skødet?

Men afrundende vil jeg sige, at jeg er ked af, at finansministeren fortsætter med at tegne et billede, der intet har med virkeligheden at gøre. Og som sagt tror jeg, at det er en selvstændig grund til, at befolkningen synes, at en regering, der omgås så letsindigt med sandheden, må have et problem. Og det viser sig så også i meningsmålingerne.

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvndal. Så er det hr. Kristian Jensen som ordfører.

Kristian Jensen (V):

Der er visse ting, der for mig viser, at foråret nærmer sig: Det er, at svalen kommer, det er, at min bøjgehæk springer ud, og det er, at SF stiller den her forespørgsel om kommuneøkonomien. Det er jo et glædeligt forvarsel om, at nu går vi mod lysere og varmere tider, og derfor hilser vi også debatten velkommen. Også fordi det er en ganske glimrende lejlighed til at få ryddet ud i nogle af de mange myter, som SF går rundt og holder foredrag om i dagligdagen.

Det er nemlig sådan, at når hr. Villy Søvndal ser en vækst på 0,5 pct., ja, så er det nedskæringer. Når hr. Villy Søvndal ser, at der er kommet 10.000 flere i den offentlige sektor, så er det færre i den offentlige sektor. Det er sådan, at når der bliver brugt flere penge på alle de kerneområder, vi har i det danske velfærdssamfund, så siger SF, at det er nedskæringer. Og det er et problem, for enten må der være noget galt med den lærebog, hr. Villy Søvndal er undervist efter, eller også er der noget galt med viljen til at se på virkeligheden og se på de tal, som ikke bare budgetter, men som også regnskaber rapporterer ind.

Jeg vil gerne udtrykke fuld forståelse for, at det ikke er muligt for finansministeren at gå i detaljer med alle de ting, der måtte være i forhandlingerne, for det er jo netop en forhandling mellem to parter, som der også skal være plads

til at have ved siden af. Derfor er det alligevel godt, at vi har lejlighed til at give nogle pejlemærker for, hvorledes vi ønsker at forhandlingerne skal komme til at forløbe.

Jeg vil gerne starte med at slå to ting fast: Aldrig har der været så mange penge til rådighed for den offentlige sektor som i år, og der vil komme flere penge næste år, og aldrig har der været ansat så mange i den offentlige sektor som nu, og det er vores forudsigtelse, at der vil være flere ansatte næste år.

Hvis vi tager pengene først: Fra det budget, der blev lagt i 2002, til det budget, der er gældende for i år, er de offentlige serviceudgifter udvidet med 7,1 mia. kr. Der er en stigning på undervisningsområdet på 1,2 mia. kr. Der er en stigning inden for sundhedsvæsenet på 3,7 mia. kr., og der er en stigning på det sociale område på 1,8 mia. kr. Der er flere penge til rådighed, også når man regner med ind, at befolknings sammensætningen ændrer sig, at der bliver flere ældre, at antallet af børn forskyder sig mellem folkeskole og dagpasning. Når man regner det med ind i det, så er der også plads til vækst og flere penge til rådighed til at levere en god service.

Samtidig er det jo også vigtigt at huske på, at man kan bruge de penge, man har, klogt, og man kan bruge dem endnu klogere. Og det har SF jo faktisk også selv lagt op til. I går offentliggjorde SF et længere notat, og jeg er især glad for en enkelt sætning om effektivitet, som SF har skrevet i deres hæfte »Effektivitet – mere for pengene«, og det er:

»Hidtil har hverken Socialdemokratiet eller SF – endsige Enhedslisten – taget denne opgave tilstrækkeligt alvorligt.«

Kl. 10.25

Det vil jeg give dem fuldstændig ret i. Ingen af de nævnte partier har taget den opgave tilstrækkelig alvorligt, og det ville glæde mig meget, hvis de ville gøre det i fremtiden.

Hvis man kigger på antallet af offentligt ansatte, så har Budgetredegørelsen her fra marts måned sammenlignet, hvor mange der var ansat under den tidligere regering i 2001, og hvor mange der er ansat under den nuværende regering i 2002 – ikke budgetter, men regnskaber. Der kan man se, at på børneområdet i kommuner og amter er der ansat 1.900 flere. På folkeskoleområdet er der ansat 3.300 flere. På sundhedsområdet er der ansat 1.100 flere. På ældreområdet er der ansat 3.100 flere. Og på øvrige områder, og det er f.eks. veje eller administrati-